

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/93/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713000367
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713000367.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoja Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného G. T., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., prerokoval na verejnom zasadnutí dňa 22. októbra 2014 odvolanie obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 21.05.2014 sp.zn. 0T/121/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. T. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 21.05.2014 sp.zn. 0T/121/2013 bol obžalovaný G. T. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28.08.2013 v čase okolo 11.20 hod., v obchodnom dome Metro na Strážach vo Zvolene si prisvojil cudziu vec a to 8 ks Pick Rákoczy saláma 0,38 kg v hodnote 46,96 Eur a 13 ks Pick Zimná saláma 0,25 kg v hodnote 52,91 Eur, teda celkom vo výške 99,87 Eur a to tak, že si tento tovar v oddelení s mäsovými výrobkami vložil do igelitovej tašky a následne s ním prešiel cez pokladňu č. 3 bez zaplatenia, kde ho mal v úmysle kontrolovať príslušník SBS OD Metro P. T., nar. XX.XX.XXXX, po čom sa G. T. rozutekal späť a následne bol chytený P. T., ktorý u neho našiel uvedený tovar, ktorý bol vrátený nepoškodený do predaja, čím uvedeným konaním by spôsobil spoločnosti METRO Cash & Carry SR s.r.o., Senecká cesta 1881, Ivana pri Dunaji, IČO: 45952671 škodu vo výške 99,87 Eur,

pričom takto konal aj napriek tomu, že sa dňa 15.07.2013 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo bol postihnutý OO PZ Banská Bystrica - Západ blokom na pokutu vo výške 30,- Eur nezaplatenú na mieste, číslo XXXXXXXX, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.07.2013,

a takto konal aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom OS Zvolen č.k. 0T/107/2013 zo dňa 08.08.2013, právoplatným dňa 08.08.2013 uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1,2 a § 49 ods. 2 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 1,2 Tr. zák. súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen, číslo konania 0T/132/2013 zo dňa 30.09.2013, a to vo výroku o treste u obžalovaného G. T..

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný G. T.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podľa jeho názoru trest, ktorý mu uložil prvostupňový súd,

je neprimerane prísny. Zdôraznil, že ku skutku, ktorý mu kládla obžaloba za vinu sa priznal, pričom v čase skutku bol bez práce a nemal žiadne peňažné prostriedky na zabezpečenie základných životných potrieb. Okrem toho dodal, že zamestnanie na trvalý pracovný pomer sa mu ani nepodarilo nájsť a z týchto dôvodov sa ocitol v zlej sociálnej a finančnej situácii. Vyjadril názor, že v jeho prípade je možné vziať v úvahu aj uplatnenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. h), eventuálne podľa § 36 písm. g) Tr. zák. Pri zohľadnení uvádzaných poľahčujúcich okolností by tak prevažoval pomer poľahčujúcich a nie priťažujúcich okolností, čím by nedošlo k zvýšeniu trestnej sadzby tak, ako to v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatuje prvostupňový súd.

Navrhol preto, aby odvolací súd prihliadol aj na fakultatívne znaky subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, zo spáchania ktorého bol obvinený a z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu zo dňa 21.05.2014 sp.zn. OT/121/2013 alebo alternatívne zmenil tak, že mu uloží trest odňatia slobody menej prísny vo vzťahu k okolnostiam spáchania trestného činu a k dôvodom, ktoré ho k nemu viedli.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zopakoval dôvody, ktoré uviedol v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe podaného odvolania odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ust. § 316 Tr. por. a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku rozsudku, týkajúce sa uloženého trestu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo.

Úvodom treba poznamenať, že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie podľa § 250 ods. 1 písm. b) alebo c) Tr. por. a súd toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijme (ako v tomto prípade), s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Tr. por. (uznesenie, proti ktorému nie je sťažnosť prípustná - § 183 ods. 2 Tr. por.), obžalovaný následne nemôže právne účinne odvolaním napadnúť výrok o vine rozsudku, ktorým bol po takomto dokazovaní vyhlásený súdom prvého stupňa. Odvolací súd v takom prípade, ak obžalovaný odvolanie podá, nemôže v zmysle § 317 ods. 1 veta prvá Tr. por. preskúmať výrok o vine v napadnutom rozsudku, teda nemôže podrobiť revíznej povinnosti prvostupňovým súdom zistený - priznaný - skutkový stav veci, ani jeho právne hodnotenie.

Okrem toho z ust. § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyplýva, že ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Odvolací súd riadiac sa vyššie uvedenými ustanoveniami sa potom zaoberal dôvodmi odvolania obžalovaného, ktoré sa týkali uloženého trestu.

Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy na rozhodnutie o treste, teda dôkazy súvisiace s profilom obžalovaného, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, na tento výrok nadväzujúce.

V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že nemá pochybnosti o tom, že skutok tak, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku, obžalovaný spáchal, preto si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, uvedený skutok sa stal tak, ako to správne zistil a ustálil na základe dôkazov, vykonaných v prípravnom konaní, prvostupňový súd.

K dôvodom odvolania obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Okresný súd v súlade so stavom veci a zákonom s prihliadnutím najmä na osobu obžalovaného a jeho doterajší život, ako aj spôsob spáchania žalovaného trestného činu a jeho následkov, správne obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov nepodmienečne za súčasného zrušenia trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen, číslo konania OT/132/2013 zo dňa 30.09.2013, a to vo výroku o treste. Treba zdôrazniť, že obžalovaný sa prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. dopustil, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch priestupkovo postihnutý, pričom v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol taktiež právoplatne odsúdený. Okrem toho skutok spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, nakoľko trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, číslo konania OT/107/2013 zo dňa 08.08.2013 bol uznaný za vinného za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní osemnásť mesiacov.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doteraz jedenásťkrát súdom trestaný, a to v prevažnej väčšine pre prečin krádeže podľa § 212 Tr. zák. Za daných okolností neprichádzalo v úvahu ukládanie iného trestu ako trestu súhrnného, a to vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne. Súd pri ukladaní trestu správne zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že obžalovaný sa k spáchanému trestnému činu priznal a tento úprimne oľutoval a dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., teda, že už bol v minulosti viackrát súdom trestaný, ako aj, že spáchal viaceré trestné činy.

Ak sa obžalovaný v odvolaní domáhal uznania aj poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. h) Tr. zák., teda, že trestný čin spáchal pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil, poprípade, § 36 písm. g) Tr. zák., teda, že spáchal trestný čin v dôsledku núdze, ktorú si sám nespôsobil, odvolací súd zdôrazňuje, že uznanie týchto poľahčujúcich okolností v danom prípade vôbec neprichádza v úvahu, vzhľadom jednak k tomu, že obžalovaný v podstate od roku 2007 neustále pácha trestnú činnosť majetkovej povahy, o čom svedčí odpis z registra trestov, ako aj to, že, ak by každý občan svoju nepriaznivú finančnú situáciu riešil protispoločenskou činnosťou, kriminalita na Slovensku by dosiahla neúmerne následky. Zo strany obžalovaného ide len o účelové tvrdenie, ničím nepodložené, s evidentnou snahou zmierniť svoju trestnoprávnu zodpovednosť.

Keďže súd prvého stupňa správne postupoval aj v tom smere, keď obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Tr. por. odvolací súd zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.